

ЕДНА ОД ГРЧКИТЕ МАПИ КОИ ЈА ОТСЛИКУВААТ ЖЕЛБАТА НА НАЦИОНАЛИСТИТЕ ЗА ТУРСКАТА ТЕРИТОРИЈА

Грците наметнаа став дека од името на Македонија произлегуваат територијални претензии. И сè уште живеат и водат надворешна политика со таа стратегија. Желбите на дел од македонскиот политички естаблишмент од почетокот на деведесеттите години на минатиот век да одржат македонски конгрес во Солун, ги подисплаши јужните соседи и од тогаш македонското име и држава се кошмар за нив. Сепак, последните обвинувања за македонски иредентизам во однос на грчките интереси не само што се смешни, туку се и обид за префрлање на топката како во тенисот. Ако се зборува за вистински иредентизам, тогаш грчката политика може да го носи приматот "доктор".

НАЦИОНАЛНИО И РАСИЗАМ КА ГРЧКАТА ПР

Министерката Дора Бакојани, сакајќи да ја презентира цврстината на грчката надворешна политика во однос на Македонија, се реши на еден непопуларен чекор кога се во прашање дипломатите кои ја претставуваат земјата. Таа ја разреши од функцијата амбасадор на Република Грција во Република Македонија, една од најцврстите фигури дотогаш во ставовите на официјална Атина во однос на името, Теодора Грасоманиду. Паниката која се внесе во редовите на грчката администрација е сосема оправдана. Имено, грчкиот популизам и хегемонизам почна да се руши одвнатре. Како минува времето и најголемите национално позиционирани политички индивидуи ја увидуваат неизбежната ре-

алност дека не е можно во XXI век да се води политика својствена за XIX век. Изговорите дека Грасоманиду наследнала на македонската пропаганда во "Фајненшл тајмс" се неиздржани и аматерски за еден дипломат. Всушност, ако дипломатите не можат да осуетат пропаганда, тогаш не може да стане ниту збор за дипломат. Како и да е, Грција е

Пишува: Мишко ТАЛЕСКИ

КОЈ КОМУ МУ ОКУПИРАШЕ ТЕРИТОРИИ?

Во 1912 година, грчката воено-административна власт во Македонија се воспоставувала на истите принципи како и бугарската и српската. Единствен фактор бил правото на силата. Тој одлучувал чија власт ќе се воспостави во македонските делови од распарчената територија. Грчката врховна команда им наредила на своите вооружени сили најбрзо што можат да влезат во Солун и таму да воспостават своја власт, со оглед на фактот дека уште на почетокот на војната грчката војска ја окупираше Јужна Македонија. Значи, станува збор за окупаторска власт која до тоа време не била присутна во Солун. Се воспоставил административен апарат и се ангажирала критската жандармерија, која била позната по силното антимакедонско расположение и по злосторствата кои ги извршувала. На крајот од 1912 година грчката власт ја поделила македонската територија на три окрузи: Солунски, Берски и Серски, со вкупно 18 околии. Загубите кои ги претрпеле Македонија и македонскиот народ во Балканските војни, во човечка и во материјална смисла, никој и никаде не ги спомнува. Иако војната се водела на територијата на Македонија, не постои ниту еден извор кој ќе потврди колку лица Македонци биле убиени, колку села запалени и уништени. Тоа е уште еден доказ повеќе за иредентизмот, фашизмот и расизмот на македонските соседи. Во една прилика големиот Сандански изјавил: "Подобро Македонија да остане под османлиско ропство, оти оние кои ќе ја ослободат ќе ја распарчат и повторно ќе ја поробат".

"Една држава без правен идентитет има намалена договорна способност и намалена способност за претставување. Тоа значи дека се одзема еден есенцијален елемент од правната личност на државата, а преку правната личност се дефинира и државноста. Во таа смисла мора да се зборува дека е одземено базичното право, затоа што правната личност е неповредлива. Тука се работи за кршење на законот од најтешка природа".

Игор Јанев, доктор по меѓународно право

ТРОМАНТИЗАМ КО ОСНОВА НА ОПАГАНДА

во привидна вонредна состојба во однос на нашето име. Работите им излегоа од колосек.

ГРЦИЈА ЖИВЕЕ ВО ДУХОТ НА СРЕДНИОТ ВЕК

Не знаејќи кој чекор да го преземат грчките политички кругови ги обвинија Македонија и македонскиот народ за иредентизам, за територијални претензии на нејзината територија, за присвојување и за крадење на нивната историја, традиција, култура... Им пречеа мапите на етничка Македонија кои стоеја како историски доказ во маке-

донските институции на системот, не обвинуваа за водење агресивна политика која имала цел да го собори нивнотовидување за античката историја, за припадноста на Александар Македонски и ред други небулози.

Сепак, обидите да дискредитираш некогаш, да го омаловажиш, потцениш, обезвредиш и понижиш се својствени токму за Грција и за грчкиот народ. Појавувањето на историски и актуелни мапи на голема Грција ја потврди само обратната теза дека некој друг води експанзионистичка политика на Балканот. Најмалку Македонија и македонскиот народ можат да се етикетираат и да се обвинат за склоност кон други територии, за непочитување на малцински права и сл. Во современата историја

Македонија покажа и докажа колку може да ги исполни европските стандарди во поглед на човековите права. Грција како членка на НАТО и на ЕУ со ништо не покажа дека се однесува проевропски. Напротив, таа како да живее во средниот век.

Официјалните грчки географски карти кои ја отсликуваат желбата за големогрчка државна творба само го покажаа вистинското лице на нашиот јужен сосед. Иако на удар не се најде македонската територија (денешна Република Македонија), сепак простор за загриженост може да предизвика во Албанија и во Турција, кои на соодветната мапа се со отсечени територии. Мапата на голема Грција, објавена под покровителство на грчкиот Парламент во 2000 година, не е единствената која ги покажува големогрчките амбиции на властите во Атина и на бројни организации. Присвојувањето туѓи територии, желбата да држи монопол над името Македонија, кое правно и историски

никогаш не ѝ припаѓало, насилните менувања на македонските топоними со еленистички, се само дел од потезите кои ја докажуваат национал-социјалистичката и хегемонистичката политика на една земја-членка на ЕУ и на НАТО, земја која се декларира како една од зачетниците на светската цивилизација и култура.

НАЦИОНАЛИЗАМ И ВО ГРЧКАТА ЦРКВА

Последните седмици повторно, но во континуитет, расте грчката хистерија околу македонското име. Напливот на

КОЈ Е ВИСТИНСКИОТ
ПРЕДЕНТИСТ? -
МАКЕДОНИЈА, АЛБАНИЈА
И ЕДНА ТРЕТИНА ОД
ТУРЦИЈА ВО РАМКИТЕ НА
ГОЛЕМОГРЧКАТА ДРЖАВА

ЌЕ ЗАСТАНЕ ЛИ АМЕРИКА ПОЦВРСТО ВО ОДБРАНА НА МАКЕДОНСКАТА ПОЗИЦИЈА?

САД ја признаа Македонија под уставното име, но сè уште го повикуваат официјално Скопје да си го реши проблемот со Грција изнаоѓајќи компромис. И покрај тоа што некои мислат дека Македонија треба да се повлече од преговорите во Њујорк, бидејќи повеќе од сто земји ја признаа под нејзиното уставно име, Вашингтон повикува на продолжување на разговорите.

Ништо ново од средбата Милошоски-Рајс. Декларативни поддршки и протоколарна љубезност на двете страни. Само потврда дека се сакаме со Американците.

националистички романтизам почна не само да ги загрижува, туку и да ги нервира западните демократии. На секое спомнување на името Македонија во европските институции, Атина крева неподнослива врева. Последната Резолуција во Европскиот парламент која не одеше во прилог на грчката стратегија, ги обнови внатрешно-политичките битки во земјата во стилот кој е поголем предавник во спорот. Грчката политичка елита почна да пројавува различни манифестации на национализам. Некои тоа го поврзуваат со предизборната атмосфера, а други како панична реакција на изгубениот дуел со Македонија.

Грчкиот национализам веќе со години ја користи и Грчката православна црква како дополнителен адут за јакнење на нивниот идентитет. Во последно време тоа и јавно се манифестираше, откако беше обелоденето дека "скромни" пари се префрлаат на сметката на самонаречената црква на Јован Вранишковски. На многу странски експерти сè уште им е нејасно зошто Грчката црква го става носот во државните работи, но очигледно е дека таму работите се испреплетени. Сè тоа е незамисливо

"Полска не сака да ја употребува референцата ФИРОМ, туку уставното име. Не можеме да разбереме зошто Грција не сака да го признае уставното име на Македонија. Македонија нема територијални претензии кон Грција и не знаеме зошто Атина прави проблем кој, според нас, не постои".

Лех Качински, претседател на Полска

според европските стандарди, па иако Грција е членка на европските институции таа сè уште не е демократски созрела.

ГРЧКИОТ ОДНОС КОН АЛБАНСКОТО ПРАШАЊЕ

Многу интересен е пристапот на решавањето и на албанското прашање во Грција, кое на моменти предизвикува згрозување од начинот на размислувањето како треба да се реши тој проблем. Имено, двајца пратеници на опозиционата Нова демократија во јавноста изнесоа, според нив, "иноваторски" решенија, односно сугестии како грчката држава треба да им пристапи на Албанците дојденци. Еден од нив, пратеникот Андреоулакос, на заседанието на Парламентот побарал властите посериозно да се позанимаваат со нелегалното населување на жителите од Албанија и дека едно од решенијата би било депортација на, како што рекол, "изродите". Во случај да се осмелат повторно да се вратат во Грција, истите би требало да бидат затворени во концентрациони логори на некој изолиран грчки остров, како по примерот на оние кои Атина ги користеше во текот на Студената војна. Станува збор за крајно расистички став, но речиси никој од присутните грчки пратеници не реагираше на ваквите предлози на пратеникот од Нова демократија.

Како што подоцна во една прилика изјави познатиот грчки композитор Микис Теодоракис, сите пратеници сносат вина за таа изјава на Андреоулакос, затоа што никому не му било непријатно да ги слуша нацистичките ставови на пратеникот. Само неколку весници се обидоа да ја ублажат катастрофалната позиција на грчките политички кругови со пишувањата во стилот - расистички делириум. Но, ни тоа не помогна. Подоцна, во истото здание, слични реторики се појавија и за турското малцинство во Грција.